

Mahlakuu
22. päiv
2008

Nummör
9 (153)

Leht mass erälde
ostõn 5 kruuni

UMƏ LEHT

V Ö R O M A A R A H V A U M A N K E E L E N L E H T

**Mõnistõst peri tiatritütrigu tei
joba latsiaian näütemängu**

Kae lk 2

**Midä om võrokõisil oppi
Gotlandi talopidäjide käest**

Kae lk 3

**Ruitlanõ mõõt ministri
ja kahru hiitumist**

Kae lk 4

Rahvamuusigapido Moosten

Riidi ja puulpäävä, 25.–26. mahlakuu pääväl tulõ Mooste mõisan rahvamuusigapido «Moisekatsi elohelü 2008», miä om joba ütsäs cestri rahvamuusigatüütüisi festivaal.

IX eesti rahvamuusikatõõliste festival

Pidolaulõtas vallahõriidi kell 16 Mooste mõisa veskitiatri moro pääl.

Et timahavadsõ pido juhtmõtõ om «Mis lugu om mi sannaga, piät Mooste mõisah nägemä», sis saa päält laulmist õkvalt sanna: telksanna, savvusanna, liikvahe sanna vai niisama tünny tsuklõma.

Kell 19 tulõ kontsõrt, külän om liivlanõ Julgi Stalte ummi andsamblidõga. Kell 20 laulõtas Mooste järve veeren ütitselt päiv luuja. Päält tuud om hobõsõtallin pido ütän Kukerpillega ja peris süüü aigu mälehtedäs Kauksi Leerimäel mi edevanõmbit.

Puulpäävä om kellä 11 pääle valla Meistride huuv, kon saa kullõlda mitmit rahvamuusigategijit. Laulu jakkus ka Veskitiatrihe, kon omma päält tuud vallahõ ka mitund sorti sanna.

Kell 18 om pääkontsõrt – Eesti rahvamuusigatüütüisi festivaali võistluskontsõrt 1000-eurodsõ pääpreemiaga – ja päält tuud peetas üüpito.

UL

Põlvan tulõva 13. Eesti käsitüüpäävä

25.–26. mahlakuul tulõva Põlva kultuurikeskõn 13. Eesti käsitüüpäävä. Edimäne päiv om mõtõld käsitüütõgijile, tõnõ kõigilõ huviliidsilõ.

Käsitüüpäivil lõövä ütän näputüümestire egäst Eestimaa nukast.

26. mahlakuul kell 9–14 omma huvilidsõ oodõdu kaema kümmet näütüst: Raidla Heli käsitüü vallahõpanõkit, Altmäe Kulla vaipu, Kalle Maaja hammit, Põlva käsitüükubi töid, Kangro Ulve vanaperäde käsitüü vallahõpanõkit, Kaasiku Anneli rõiva- ja puumaalõ, Semmi Mati sepistüisi, Ansi Volli ja

timä opilaisi puutüüd, lissas viil Soomõ vannu tikandit.

Tüütarrin saa oppi, kuis tetä seto kirju, tülltikandit, Lõuna-Eesti hammõkirju ja võrkpitsi. Viil saa ütän lüvvä lastumaali, seto pitsi, viltmise, kõlapille meisterdämise ja vitspunutiisi tegemise tüütarrin. Paiga päält saa osta käsitüüd, rõivast ja riistu käsitüü tegemises.

UL

Latsõ tsehkendäse Haanimaa legendi

2. lehekuu pääväl sünnüs Haanimaa koolitarõ man paikuskunts: koolilatsõ tsehkendäse pilte Haanimaa legendi perrä.

Kokko saias kell 10 hummõgu, päält tuud naatas pilte tsehkendämä. Päält lõunõt kantas ütän pillimänguga ette «Legend Haanimaaast ja Ilmasambast».

Ettevõtõmisõn lõövä ütän Haani, Misso, Rõugõ, Kuldri ja Obinit-sa kuul.

Haanimaa legend om Haanimi miihi nõvvokua kirja pant lugu tuust, määne elo om kunga Haanimaa olnu. Kunstnik Margna Epp om legendi ka puuplankõ pääle üles joonistanu.

UL

Tulkõ kullõma võro- keelitsit võistluslaulõ!

Riidi, 25. mahlakuu pääväl kell 16 omma huvilidsõ oodõdu Võro instituudi saali, kon laulõtas ette vahtsidõ võro-keelitside rahvaligõ laulõ võistlusõ laulõ.

Vahtsit laulõ omma tennü Ilvesse Aapo, Lasva laulutsõõr Toomõpuukõ, Contra ja tõsõ.

Laulõ hindas žürii iinotsan Rütli Ingridiga. Parõmbit laulõ laulõtas ka Uma Pido keskliina lava vallategemisel.

UL

Vana Võromaa sildi pia kõik välän! Minevä nädäli lõpus saiva välä piaaigu kõik vana Võromaa piirisildi. Üles om viil panda siit Sabõrna lähkõle Abissaarõ küllä.

Ainumanõ vald, kohe plaanitusi silte es lubata üles panda, ol' Kõllõstõ vald. Tõõsõ Võro, Põlva, Valga ja Tarto maakunna valla olli siitõga peri. Kokko pandas suurõmbidõ teie pääle 23 silti, a ku Kõllõstõ vald ümber mõtlõs, sis 25 silti. **UL**

Võro massin tulõ õkva

HARJU ÜLLE
ylle@umaleht.ee

Võromaa kõgõ moodulidsõmba ja kipõmba tulõtõrjõmassina pääl om võrokiilne kiri «Õkva tulõ» – Võro tulõtõrjõmiihi meelest passitaa kiri taa hää massinaga häste kokko.

Ku seo Scania Saurus nelä aasta iist Soomõn Võro komando jaos valmis tetti, sõs ol' Võro miihil taad uhkõt ja kipõt massinat hää kaia.

«Tuust tull' mõtõ, et massinal võisi võrokiilne kiri kah pääl olla,» seletäs pästeteenistüse Võromaa keskkomando päälük Lai Aivar. «Poisit panni päätüüle ja paki kolm väikeist lausõt välä: «Õkva tulõ», «Kül mi jõvva» ja «Kipõt ei kohegi.»

«Tõnõ miis, Kirchi Juss pakk, et «Kipõt ei kohegi», a noh, tuuga es saa peri olla, meil jo piassi kipõ olõma,» seletäs kirä «ristiesä» Ojaveere Raivo, kiä om tuld kistutanu jo 15 aastakka. «Sõs tull'gi mõtõ, et panõmi «Õkva tulõ» – tuud saat kattõ piten mõtõlda: massin tulõ otse vai sis kipõstõ.»

Inemise olõ-i «Õkva tulõ» kotsilõ suurt midägi ütelnü: ku palas, om tähtsämbätki tetä, ku autot kaia ja ku luuk om ütlen, olõ-i kirja nätkäki. A latsi tulõtõrjõoppuisil om külh taast juttu olnu.

HARJU ÜLLE PILT

Võro tulõtõrjõkomando mehe Võromaa kõgõ parõmba tulõtõrjõmassina man. Kuralt tõnõ miis om Ojaveere Raivo, «Õkva tulõ» kirä välämärkjä.

Ku õkva sõs massin tulõ? Mehe seletäse, et 15 minotiga sõit õks uma kandi ekkä nukka är.

Ku Mõnistõ vai Antsla komando Võro pitsimiihi suurõmbalõ palangolõ appi kuts, lätt muidoki inämb aigu.

«Üle 100 sõita ei saa – län-nü külh, a piirdjä om pääl: muido om oht, et ajat massina kummalõ,» seletäs Ojaveere Raivo.

Timahavanõ kevväi om tulõtõrjõmiihile küländ rahulik aig olnu: ilm om sääne, et

kulupalotamisõga olõ-i suurt murõt.

«Tuust aost, ku ma mälehtä, om rekord olnu 28 väläsõitu ütõ pääväga kulupalangilõ, terve minevääasta huuaoga ol' õnnõ 19 kulupalamist,» seletäs 18 ja puul aastat tulõtõrjõn tüüd tennü Lai Aivar. «Timahava vast neli-viis kõrda om käärtü, Misso kandin ol' ütõ suurõmb palaminõ.»

Naabri omma kipõ kai-baja

«Trahvihirm om suur ja naabri omma kah väega valvsa kai-

bama,» seletäs Ojaveere Raivo põhjust, mille inemise inämb kullu ei paloda. «Ku kiäki pand, om õkvalt naabril telefon käen: kuis tuu palotas ja ma ei tohe palota?!» Omgit inspektsoon kohal ja trahv käen.

Määne om olnu kõgõ andsakamb väläsõit? Mehe omma ütõl meelel, et paari kuu tagonõ asi, ku nä käve Võro lähkõn «luika» ijäst välä pästmän. Perän tull' välä, et ol' plastluik ja päälõki viil uma, pästeammõdi tüütäjä luik.

Müts maaha – Saaremäe Lea 70

RUITLASÕ OLAVI

Võõpsõ raamadukõgo juhataja ja kohaligu kultuurivankri ütõ päämine vidjä Saaremäe Lea tähüst' seo kuu 16. pääväl umma 70. juubõlit ütän raamadukõgo hindäga. Võõpsõ raamadukõgo om sammamuudu ilosan iän – timä sai 85.

Saaremäe Leal om parhillatsõs aos sällä takan 48 aastakka raamadukõgotüüd.

Võõpsõn targõmbat ja hoiõtumpa inemist arvada ei olõ. Muial olõs timä kotsilõ ütõld *Gränd Õuld Leidi!* Viil ol' juubõlipidõl kohal

Võõpsõ esi, miä tähüst' edimäst kõrda nimmamisõ 580. aastat, ja poeet Ilvesse Aapo, kelle edimädest nimmamisõst olõ-i suurt midägi müüdä.

Lavva päält sai ütõ-tõist suuhtõ panda, tõsõ lavva päält sai sampust.

Ilvesse Aapo laul' kurba laulu kellestki Küllikist, kiä pussiga surnus lüüdi.

Sõs loeti Võõpsõst peri inemiisi luulõt. Hirmo Henu luulõtuusi ja ütõ naasõ umma, kiä eläs Haapsalun, om jutu perrä illos ja savitüükunstnik.

Raamadukõgo ülemäne tarõ ol' umma rahvast täüs. Väega hääd rahvast!

Saaremäe Lea ja Ilvesse Aapo.

RUITLASÕ OLAVI PILT

Umakeelidse sildi omma ilosa!

Kõrrast inämb om näta egäsugumaidi silte pääl võro kiilt. Või üteldä, et umakeelidse sildi omma ilosa. Tuu ilo om sääne asi, midä seletä mõistaki-i. Lihtsäle piät pääle kaema ja saat arvo – illos.

Täämbäne leht kirotas tulõtõrjõmassinast, kohe pääle om kirotot: «Õkva tulõ». Ku näet säänest massinat, sis jäät uskma kah, et ku määnegi hädä om, tulõva päästjä õkva.

Vana Võromaa sildi omma kah ilosa. Tulõt kostki kavvõst kodo poolõ, näet silti ja nakkat õkva võro keelen mõtlõma. Ku vahepääl olõt mõnõn muun keelen mõtlõma naanu.

Sildi ei olõ tähtsä inne mi hindä jaos. Tähtsä om ka tuu, et ku tulõ mõni külaline, muialt Eestist vai kogoni Soomõst, näge tä õkva är, et taa om tsipakõsõ tõistmuudu kant. Niimuudu jäämi palfo parõmbalõ miilde ja ei olõ lihtsäle üts veeremaa.

Keriguplati laadu kõrraldaja kutsva üles timahavadso laadu pääl inämb umma vällä näütämä. Tuu om kotus, kohe egäüts, kiä midägi umma müvvä taht, saa minnä ja ummi asjo näüdädä. Tuud võinu sis tetä nii, et olnu illos: umakeelidse siltega.

RAHMANI JAN

UMALEHT

Telmisenummör 00917

Ilmus egä katõ nädäli takast tõsõpäävä

Toimõndusõ aadrõs: Tartu 48, 65609, Võro

E-post: umaleht@umaleht.ee; info@umaleht.ee

Päätoimõndaja kt: Jan Rahman 78 222 21, 56 606 494
info@umaleht.ee

Keeletoimõndaja: Laivi Org laivi77@hotmail.ee

Latsinuka toimõndaja: Mariko Faster 56 213 177
mariko.faster@gmail.com

Välläandja: Võro Selts VKKF

Trükjä: AS Võro Täht

Leht Internetin: <http://www.umaleht.ee>

Lehe välläandmist tugõva:

Riiklinõ programm «Lõunaesti kiil ja kultuur»

Tuu, et söögihinna läävä mugu ülespoolõ, om õnn talomehe muro pääl Inne turg, sõs toodang!

Eesti põllumajandus om vahtsõst esisaisva olõmisõ lühkü aoga väega kõva edesiminegi läbi tennü. Küläpildin om tuud väega selgche näta: suurõmb jago inemiisi om jalga lasknu, jäänu omma säändse, kedä võit pitä nii-üteldä maa soolas – nä ei mõtlõgi kunagi är minnä. Neo inemise omma millestki kinni naanu ja mugu toimõndasõ.

Ma esi trehvisi vaihõpääl Tuumpääle, tuu olf tuuperäst, et olli sõs taloliikmisen aktiivnõ, a mu päämine tahtminõ om õks maaelo ja talupidämine.

Ku maalõ tagasi tulli, sis kai, midä tasos tegemä naada: Võromaa viledsävõitu maiõga sa vilämihiga nigunii ei võistlõ, saman om meil illos luudus ja kes tuu iist iks huult pidä ku mitte lamma vai lihaelläi?

Edimädsõ lihaeläläi osti 2002. aastal ja panni tuu ala hirmsalõ hulga rahha. Et umal olõ-s suurt rahha koskilt võtta, sai pangalainu võetus. Nigu egä äri, piät ka lihaeläläjide pidämine är tasoma. Tuus piät näid olõma peris hulga: mul om parhilla lehmi ja mullikit 200, vaška ja pullikõsõ otsa, kõik kokko 300 ümbre.

Parhilla om rassõ aig: käive om aiglanõ – müüt jo üte eläläi kotsilõ üte vaškakõsõ. Kasvatat tuud aastak aigu. Ku

vaškaga midägi juhtus, piät immä viil üte huuaõ pidämä, inne ku saat järgmädsõ vaška saata. Ärtasomisõga om jutt sääne, et 12–15 aasta peräst nakkas tuu rahavuug tulõma. Parhilla hädä umma mitetarvilist kinnisvarra ja püvväria pääle saia.

Lihaeläläjit ja lambit saat väega häste kasvata ka muiõ asju mant. Pallodõl om võlss arvosaaminõ, et õnnõ 10–20 elälägi saatki peret üllen pitä – tuu saa-i kunagi nii olõma. Sõs saa, ku kiäki perrest käütüül, vai sõs tüütäs eläläpidämise man väiku turismitalokõnõ, miä pakk umma hädä lihasüüki.

Talupidäjil piässi parhilla sõski hää aig olõma: kõik söögituutminõ om käändünü põllumehe poolõ pääle. Om jo näta, et söögihinna kruftva mugu üles õnnõ. Tuu olõ-i muud, ku õnn talomehe moro pääl.

Parhilla om kats jätmet suunda: kes om mõtlõnu, et om sada protsõnti talomiis ja jääs tuus, piät rehkendämä, et mahu piät olõma küländ suurõ. Vilähinna lätsi kah minevääs-ta taivahe ja toda inämb ei olõ, et umma kraami kohegi müvvä ei saa. Tuu aig om är olnu, ku Vinne turg sattõ takast är ja panõ uma kraam kohe tahat.

Ma arva, et noorõl inemi-

sel tasos parhillatsõl aol põllumehe naada külh: süvväs jo kõik aig. Külh noorõ tulõva maalõ tagasi kah: om tegünü sääne seltskund nuuri, kes tege asja himoga. Nuurtalonigõ toetusõ omma kah aša ette minemän ja annas jummal, et neo jääsi.

Olõ-i hätä ka väikumbil: parhilla võetas ka su väikumb ports villä är. Näütüses Võromaa massinaütistü kofas ümbruskunnan väikeisi tegijide likõ vilä nurmi päält kokko, ost är ja peris hää hinnaga.

Ma kujoda ette, et ku inemisel om tuutmisaas käen, talo, suuri pangalainõ sälän ei olõ – parhilla om võimalik ka väikumba piimäkaraga är ellä. Piimä saa müvvä egä päiv ja hind om kah peris hää. Ku majanda mõistat, elät är ka vähämbä ku 100-päälidse piimäkaraga.

Ma arva, et tasos ka lihtsäle pruuvi – näütüses nõglapai olõ õs ja olõ-i ka parhilla võlss mõtõ. Hädä tulli tuust, et inemise es mõtlõ peris elo pääle: nõglapaiu saa-i nii lihtsäle müvvä, piät tuust midägi tegemä ja piät olõma kotus, kohe müvvä.

Ku tahat põllumajandusõga

RUUSAMÄE
RAINIS,
talomiis

tegelemä naada, sõs käügi asi niipiten, et kõgõpäält tulõ otsi turg ja sõs tuutma naada. Ma olõ esi istnu uma kardokakuha otsan ja kiäki es taha osta. Hirmsahe tahat kasvata, a perän sõõdät tsikolõ. Inne turg ja sõs toodang – tuu om põhireegli!

Mi olõmi lihaeläläjidega nii tennü: ma juhi eläläikaubandusfirmat ja tekütimi lihaeläläji-mühiga tõsidsõ turo. Rakvere tulf hää meelega perrä ja teimi lihaeläläjide kaubamärgi, mis om mi, tuutjidõ uma. Parhilla olõ hää ja võta poodist õnnõ lihaeläläi kaubamärgiga kraami. Kaubamärk om mi uma ja tuuga om meil võimalus Eesti turul olõman. Meile avit ütten tuu, et söögi-himo om kõgõn ilman suurõmbas lännü. Turg tulf ja parhilla võit sõs takastperrä kaia, kuis umma tuutmist arõnda.

Egäsugust nišikaubandust soovida ma kimmähe. Olku ku karm turuütiskund, suurõ poodiketi ja hulga, a ku sul om määnegi nišikaup, sa tiit tuud esi ja müüt tuu esi maaha, tuu jääs igävaste. Käävä vällämaalasõ laatu pääl ja otsva esieräliidsi asju. Võromaal ökövärk, kihvtivaba põllumajandus, andkõ minnä õnnõ!

Mõnistõst peri tiatritütrigu: tiatrit om hengele vaia!

Mõnõ nädäli iist olf Varstu tiatrit täüs: pecti Kagu-Eesti tiatripäivi ja Lõunafestivali. Sääl asf jälki püüne pääle Varstu kooli näütemängutsõõri Kõgõkõgo (c.k *universum*) vilistläisitrupp, kon mängvä Kirchi Kerli (23), Kirchi Katre (22) ja Vilbergi Maarja (22). Tütrikkõ mäng miildü hindäjilõ nii väega, et või-olla saa näide tükkü «Eikellegimaa» näta viil suurõmb hulka inemiisi mõnõn suurõmban kotussõn. Kukki seon jutun vastasõ küsimüisile kolm inemist, om näide jutt nigu üttest suust sadanu.

Minkast «Eikellegimaa» kõnõlas? Kost idee peri?

«Eikellegimaa» sõnnum om, et kukki mi olõ eri rahvusõst, olõmi kõik inemise, ja maa, kon mi elä, om kõiki uma.

Tükün kõnõldas, kuis Eestimaa eestläse ei kannata siin eläviid vindläisi, a ku joudas näütüses Ameerikalõ, kon om kuun nii eestläisi, vindläisi, ameeriklasi ku hulga moid rahviid, sõs tundva eestläse ja vindläse hindiid nigu velle. Tähtsä olõ-i tuu, kon kiä parjadõ om, tähtsä omma inemise esi.

Mõttõ tükke jaos sünnüse nellän pään, nelläs om mi juhendaja Mändmetsa Lea (Varstu kooli eesti keele, kirändüse-, kunstiaoluu- ja tiatrioppaja – FM).

Kost ti tükele ainõt saati?

Päämädselt hindä elust, mängimi eri olukõrdu, kohe olõmi trehvänü. Keskkooli ja ülikooli

aigu olf muiduki hää oppajiid perrä tetä. Mõnõ luo omma ka mi ja Lea sõpru-tutvidõ elust. A ütten tükün – «Rolling Girls & viimane peatus» – ollimi sääntse tegeläse, kedä lihtsäle mängi tahtsõmi: tiatrikritigu, seebiseriaalõ ja telereklaamõ tegeläse, Leopold, Tipp ja Actionman, vanamuti jms.

Kavva ti kuun joba tiatrit tüiti?

Tegelikult joba 5-aastaisist pääle, ku mi Mõnistõ latsiaian edimäst kõrda kokku saimi ja kuninga-imändiid mängsemi. Ehitimi hindäle toolõst trepi, kon ütski tõnõ lats kävvü es tohe, ja topsõmi villatsiidõ sukkõ sisse klotsõ, et nuu inämb kondsakängi muudu olõssi. Algklassõn kävemmi koolikarnõvaalõl, mängsemi krokodill Genat, Potsatajat ja

Kunksmuuri. Ütel karnõvaalil ollimi koolipoisi ja laulimi «Koolipoisi ellu» (Kerli-Katre esä tudõngilaul – FM). A peris näütemängutsõõri kutsõ Lea edimäst kõrda 6. klassin. Maarja tulf manu 8. klassin. Ja niimuudu täämbädseni vällä.

Määntsint tüken olõti mängnõ?

Kõik tükü olõ-i kimmäle meelen. Nuu külh, miä hindil vällä märgitü: «Lembitu 5–17», «Rolling Girls & viimane peatus», «KMK», «Eikellegimaa». Kõgõkogoga ütten olõmi ka hulga tükke tennü: «Bullerby lapsed», «Vahtramäe Emil», «Libahun», «Vanad lapsed».

Olõti ka proffõga kuun tüütännü. Kuna, kon ja kuis tundu?

Tuu olf Lensmendi Tõnu säet Shakespeare'i «Suveõ unenägu» Leigo talun (2005).

Mi ollimi ülikoolin 1. kursusõ lõpõtanu. Saimi veidü nuhuta, määne om profi näütlejä elu. Proovi olli pikä, hommukust õdaguni, kõik pidi paigan olõma. Esiki kumardamist hafutõdi mitu kõrda.

Hindä tükkega olõmi mõnikõrd õnnõ neli kõrralikku pruuvi tennü ja ülesastmisõl improviserimi. Taa om ka põhjus, mille mi mängmine nii palfu publikust olõnõs. Ku päältkaeja mõtlõsõ-eläse ütten, sis saami õigõ tundõ sisse ja uutmalda aša tulõva parõmbadõ vällä.

Kuulgõ, ti olõt kolm täüskasunut inemist, kõigil hää tüükotus päälänan. Mille jaos teile viil tiatrit vaia om?

Tiatrit om hengele vaia! Et väke är anda ja tagasi saia. Ku ülesastminõ häste lätt, saami nii palfu hüvvä väke, et tuust

jakkus tükus aos.

Tüükotussõ omma hää külh, a kiäki meist ei tii hindä unistuisi tüüd. Ku võimalust olõssi, tiissi parõmba meelega kimmäle tiatrit.

Kas ti usut tuud ütlemist, et kelle tii om tiatridõ saia, tuu sinnä ka saa?

MUIDUKI usumi, muidu es saanuki ellä! Tävveste hirmsa om mõtlõlda, ku mi piämigi nikagu pensionini «katsõstviieni-tüüd» tegemä.

Ti hindä kõgõ parõmb tiatri-elämüs?

Kõgõ õigõmb tiatritunnõ om harilikult õks (kooli)-tiatristivalõlõlõ ollu: sääl om palfu häid tükke, midä kaia ja esi olõt paar-kolm päivä kõgõ tuu seon. Niimuudu saatki õigõ tundõ ja läbielämise kätte.

Miä teid tiatri poolõ kisk?

Tiatripisiläne. Tundus, et Mändmetsa Lea süstse meile tuu sisse aol, ku tä kirändüse tunnõ andsõ. Noid oodimi kõgõ inämb, selle et sakõstõ tulf tunnin etüüde vällä märki ja klassin ette mängi.

Ütskõrd pidimi esämaaliidsi luulõtuusi lugõma, a tahtsõmi tuud huvitavambas tetä ja mõtlimi sinnä tegemiisi ka manu.

Asi nakaş pääle nii, et rippumi ribikardinidõ kaplu küllel nigu ülespuudu... Kuimuudu edesi lätõ, ei olõki meelen, a egäl juhul saiva kõik palfu naarda!

Lea om häste tähtsä, ilma timäldä ei olõs mi nakanu tiatrit tegemä!

Kas ti tahassit võru keelen mängi ka midägi muud ku vannumuttõ?

Õks tahassimi! Ku om määnegi lavastus, kohe mi kõlbama piässimi, olõ-i kiil tähtsä. «Eikellegimaa» tükün olf nii eesti, inglüse, soomõ ku vinne kiilt.

Ti olõt Mõnistõst peri: inämbält jaolt jo arvatas, et maal andõkit latsi ei kasu?

Võiolla om andõkit maalatsi lihtsäle rassõmb üles löüdä, selle et näil om liinalatsiga võrrõdõn veidemb võimaluisi hinnast näüdädä.

Kas teid Mõnistõ kanti ka kisk?

Loomulikult! Sääl om kodu: hainamaa, nurmõ, päiv...

TORIMI KAUPÕ PILT

Kirchi Kerli, Kirchi Katre ja Vilbergi Maarja (kuralt kaiõn) näütäse tükün «Eikellegimaa», kuis eestläse hariligult trenni tegevä.

Küsse FASTRÕ MARIKO

Uma kiil

Ilosit sõnno

Mitmo Uma Lehe lugõja omma joba vällä paknu, määne om timä meelest üts illos võrokiilne sõna.

Ma paku vällä ilosambis sõn- nos:

1. ummamuudu
2. suidsusann
3. kerk – kergo

Ku mi noorõmb poig siist Võromaalt pääliina korgõm- bahe kuuli lätš, sis naati tedä ummamuudu kutsma. Muidogi, tä oll uma noorõ elo elänü Võ- romaal! Taad sõnna ei olõ vaia rohkõmb midägi vallahõ seletä, taa ütles kõik esi.

Suidsusann paku tuu peräst, et parõmbat sanna ei olõ viil maa pääle tett.

Arva, et kerk vai kergo sõnna ei tunda pallo kavvõmbah ku siin Lõuna-Eestih. Ja viil, ku hää om kergo pääle istu!

TREIERI ELLEN
Lasva vallast Mäessaarõ küläst

Mino sõna om häitsme. Ei olõ ümbretettüisi tähti ega täppega nigu inämbüs sõnno. Häitsme omma egäüts esisugumadsõ ja kõik ummamuudu ilosa ku mõistat kaia.

Keväjätervitus häitsmedega!

LÄTI VAIKE Võrolt

Kõgõ ilosamb sõna om mu meelest kařamaa.

Ku ma lats olli, oll esä kol-

hoosih tüül. Tä oll autojuht ja vaihõpääll oll tä «kafa pääll»: tuu tähend, et tä vidi farmõ mano lehma jaos haina.

Kařamaa om illos sõna, selle et tä kõlas ja helises nii pehmelt, kõgõ tulõ miilde esä ja kodo. Kodo man oll kařamaa, koh kolhoosi lehma iks väläh olliva.

SMITHSONI LEILA, võrokõnõ
Newcastle'ist

Ma sai ilda aigu jälki tutvas säändse võro keele sõnaga, mille ma suutumas är olli unõhtanu. Tuu sõnakõnõ um: suurma (tangu, kruubi).

Ku loi, et või umast arvami- sõst kirota, paknugi taad sõnna ja põhjussõs olõssi tuu, et sõna suurma juusk nii sorinaga-sahina- naga suust nigu tõtõstõ suurma kassi vaihõlt vai veskist kotti. Sõna lõpuh ollõv «hõkk»-helü um nigu sorina-sahina lõpp vai sis punkt lõpuh! Mu meelest huvitav ja illos sõna.

LIIVA AASA Leevilt

Hää lugõja, kirotagõ vai kõlis- tagõ (tel 78 22 221, 56 606 494) meile ja andkõ teedä, **määne võrokiilne sõna om ti meelest kõgõ ilosamb!**

Huvitavambidõ sõnno ja põhjõnduisi välläpakja saava avvohinnas Uma Lehe poodin- käümise koti ja muud tarvilist. Võitjidõ nime avaldami järg- mädsen Uma Lehe numbrin.

UMA LEHE TOIMÕNDUS

Pääsläisi kättemass

KALKUNA MATI

Taa asi juhtu sõs, ku egän talon eläjit peeti ja pääsläse lauta pessi teivä.

Savimäe talon elli ka pallo varblaisi, kes egä aasta tahtsõ- va näide pessä hindäle, sõs oll suur lüümine vallahõ ja inämb- büsen võidi õks pääsläse.

Ütskõrd kuiva keväjäga joudsõva pääskese vaivalit pesä valmis tetä, ku varblanõ sinnä sisse lätš ja lõsüt nigu padakunn.

Külh lintšivä ja vadistiva pääsläse, a midägi es avida. Sõs tull suur piksevihm ja tekä kõik likõs, ka savi tiigiperve pääl.

Pääsläisi tull häste pallo kokko ja nä kanni noka otsan

savvi sinnä pesä pääle, kon varblanõ küküf.

Mõnõ ao peräst oll pesä kin- ni müürit ja varblanõ vangin. Külh tä tsiutsõ, a savi kuivi päävä käen häste är ja sinnä varblanõ jäigi.

Tuust aost pääle ei olõ Savi- mäe talon inämb varblaisi nätä, a pääskese tegevä egä kevväi pessi vana laudakaartõ ala.

HARJU ÜLLE PILT

Pääsläne süüt ummi poigõ.

Oppuisi Gotlandilt

KONNULA AIRI

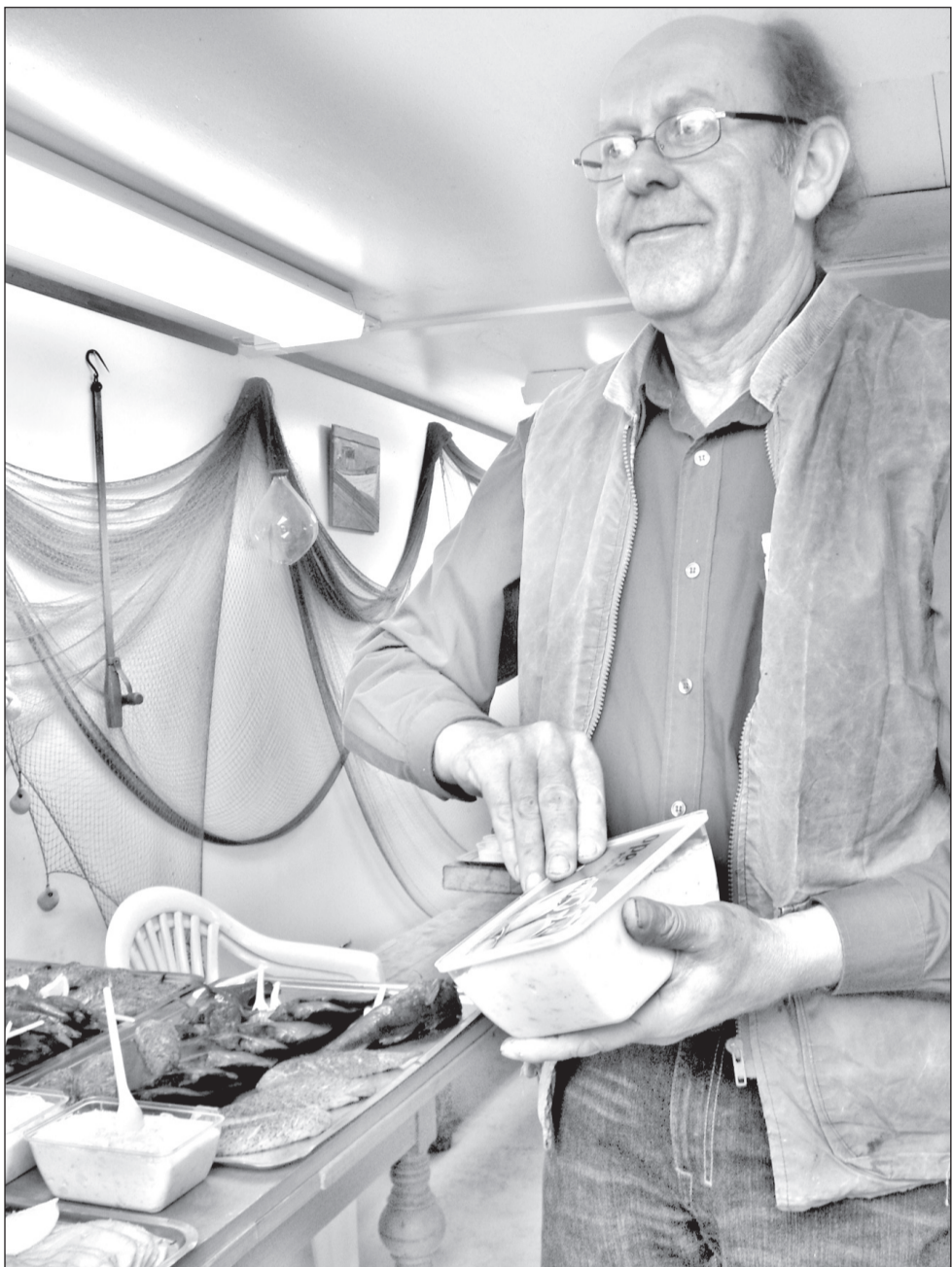
37 päämidsest Lõuna- Eesti talunikku, söögi- pakjat ja ammõdimiist käve 9.–15. mahlakuul Gotlandil kaeman, kui- muudu tsillukõsõ talu säälkandin är eläse ja kuuntüüd tegevä.

Õkvalt või är üldä, et põllu- mihi elu ei olõ esiki sääll lihtsä, kuigi suvitsõl aol sõit Gotlandilõ puhkama hää hulk Stockholmi lii- na rahvast. Iks toimetasõ 400-päälisen lambatalun peremiis ja pernaanõ katõ- kesti, suurõn kõögivilä- talun käävä avitaman õnnõ suvõpuhkusõl koolilatsõ.

Kõik talu, mis meile näü- däti, tegevä viil midägi pääle tavaperädsõ. Näütü- ses üts suurõ piimäkařa- ga talumeierei tege nel- lä validu lehma piimäst esisugutsit juustõ ja müü noid uman talupoodin. Lihäeläjäkasvatus tege ja pand pakki rostbiifi ja vinnutõdüt lihha, gotlandi lambidõ kasvataja tegevä villa- ja nahakunsti, veini- vabrik tege maigüätiket ja suusti, pakk tõsõ kõra pääl tüümajja.

Võrukõisi pand väega imetämä talupuutõ esitec- nindüs: sa võtat külmkapist talun tettü kalli juustutükü, lihajupi vai Gotlandil kasvatoðu trühvli, panõt seo iist raha ütte karpi, võtat säällt osa tagasi, ku täpsõ rahha ei olõ, ja astut pood- dist vällä. Ei ole kedägi pääle pasman. Taad nippi lubasi Linte külän pruuvi Palu Ero, kelle firma tege kile sisse pakitut soola- kurki Verska viiga. Rõugõ kandin om juba samma- muudu kardokat müüdü.

Gotlandi talu tegevä ütstõsõga kuuntüüd ja möövä talupoodin ütstõsõ kaupa: kangõmba joogi tegijä – õllõ-, veini- ja viina- meistri – omma märgi «Tre Glas» ala kokko korjunu, «Gotland deli» võrk pakk delikatesse, «Kulinariska Gotland» hoit üte mütsü all saarõ restoraanõ. Gotland tähendäs ruutslaisi jaos hää

KONNULA AIRI PILT

Palu Ero Rāpinā kandist Lintelt lupa pruuvi soolakurkõ Gotlandi muudu müvvä: ostja võtt esi kurgi ja pand tuu iist raha karpi, kiäki pääle ei passi.

ja puhta söögi saart. Lausõ «Hur smakar en Ö» (määndse maiguga om saar) ripus näütü- ses väikeisi taludõ söögiriuli kotsil vahtsõn suurõn Stock- holmi söögipoodin. Paistus, et roodsi inemise saava arvu ka tuust, mille om talun tettü söögi hulga kallimba ku te- hassõsüük.

Silmä jäi tuu, et nii suurõ ku ka tsillukõsõ ettevõttõ Gotlandi pääl mõtlõsõ ette, et energiä odavambas ei lää, ja nii proovitas egätsugu viise, kuis paiga pääl elektrit ja kütüst tetä. Suur kanafarm plaan biogaasitehast, kohe saasi aia kõik ümbrüse luudus- ligu jätüsse, säälhulgan vanas

jäänü ja ärtapõdu kana. Tuust saadut metaani saa tarvita küttes, CO₂ lätš vannu kannu tapmisõs ja jääs alalõ viil kül- länd pallu hääd põllurammu. Väähä lihtsämb biogaasi tehas tüütäs üte maa-arõngukeskõsõ man – tõukat mahhelehmi sita sisse ja lasõt gaasi vällä, mil- lest saa lämmämbäl aol terve kompleks är kõctüs. Kõva osa lätš kihvtivapu nurmi pääle laotamisõs.

Mitmal talul om uma tuu- lik kas kotun vai suurõmban tuulõpargin. Seo elektri, mis talun üle jääs, müvväs suurõlõ võrgulõ. Slite liinan om tett ijähall, kon ijä tegemises tar- vitõdas lämmind, mis jääs üle

tsemenditüüstusen.

Roodsi talunigõ jaos luu- du nõvvaandmiskõrraldus avitas taludõl vällä arõnda uma tuutõ-pakõndi ja otsi müümisvõimaluisi.

Tähtsä kotus tuun ette- võtmisõn om Roodsin sündinül eestläsel Nooda- pera Riinal, kiä and Got- landi maamajandusseldsi man väikeisile talutuutjilõ nõvvu. Riina otsõ vällä ka neo talu, kon mi nellä päävä joosul kävemi.

Eesti puult aiva asja Got- landi giid ja Lõuna-Eesti söögivõrgu kokkukorjaja Valli Merle ni Võrumaa talu- liidu juht Sootsi Andres.

Olõmi valmis!

Eesti kõgõ suurõmb ehitus- ja sisustus- matõrjaalõ puut om peräl!

**Vallahõ teemi hummõn,
23. mahlakuul kell 17,
Kreutzwaldi 89.**

Vallategemise puhul jakkus 23.–27. mahlakuuni pall'o häid pakmiisi, õhupallõ, kompvekke, üllätüisi, avvohindu ja tegemiisi tervele perrele. Latsilõ maja iin batuut!

K-RAUTA
koos teeme paremini

16990,-

Traktor-niidumassin 115/96
Mootor 11,5hj,
lõikamislakjus 38" (96 cm)

69,- m² 115

Laminaatparkett
3-lipilidse tammõ vai põõgi mustri- ga,
6mm, klass 31

Laul ei tunnõ piire

SIKA AAVO

1956. aasta sügüse oll meid, nekruttõ, Tafnalõ Tondilõ ütte barakki kokku act üle Eesti üts jagu.

Saina veeren olli lavva, näide takan istsõva arvada komisjonni tegeläse ja tohtri, kes pidi ütlemä, kas sinust saa järgmädses katõs vai kolmõs aastas soldan vai läät tüüpatti.

Kolmandat võimalust tuul aol nigu piasaigu es olõ, ku sul õnnõ mäenestki suurt mutingut man es olõ – nigu peris pümmes vai purusant.

Arstiriistu kah es näe laudu pääl muud ollõv ku kummist vasar ja juunlaud. Inne lavva manu jõudmist kästi hinnäst aadama ülikunda võtta, es tähendä tuu, et pikä baraki kummangi otsan oll uss ja säält tõmma märdikuu tuul nigu lõõtsaga läbi.

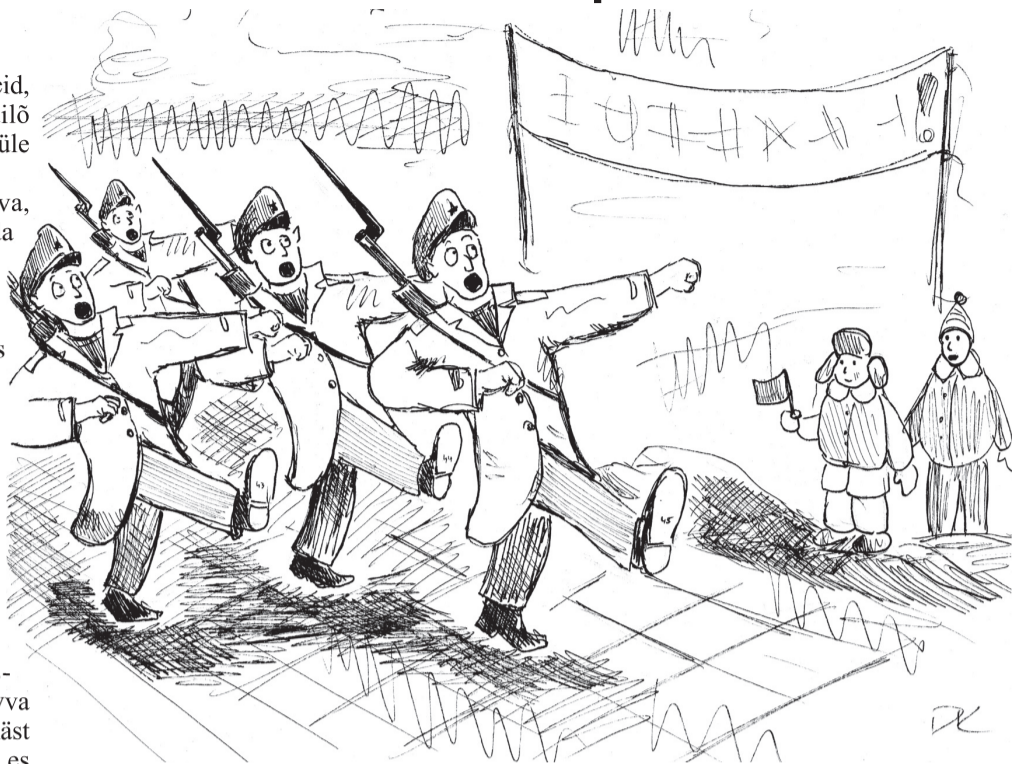
Kõgõlõ toolõ kaemalda oll barakin naaru ja nalla ku pallo. Ja ütäl aol kūssegi mu käest peris illos tohtri preilna, et kas ala kusõt ja kas peräsoolik vällä käü?

A nuu silmäkese ja huulõkõsõ, minka tä mu käest kūsse, olli nii ilosa ja armsa, et mu iho seen midägi peris tahtmalda jõnksaf. Ma es jõvva viil tä kūsõmise pääle midägi üteldä, ku preilna nähväs juunlavvaga õkva mu meheaud piten ja ütäl ilma naaratamalda, et nuurmiis, keelä rõõmu.

Mullõ sai väega hallus ja kõik tuu preilna tegu ja nägu es olõ inämb nii illos, ku algusõn paistu. Ma eski inämb ei mälehtä, kas ma tälle ka midägi ütli, ja joba ma olli tõõsõ lavva man, kon naati kummist vasaraga mu kõõlussit piten kopsma.

Järgmädsel pääväl laaditi meid eläjävagonidõ ja sõit läts vallahõ, kohe kellelgi. Osa vagoniid sõitsõ Tapalt lõuna poolõ ja osa Lenska pääle. Pääle Lenskat saimi teedä, et mi sõidami Murmanskilõ.

A vagoni, minka meid vecti, olli nuusama, minka

KOKA PRIIDU TSEHKENDÜS

osa cestläisi 1949. aastagal Tsiberile viidi, ilma aknilda ja nelläkandilindõ mulgukõnõ ütten vagoni otsan. Eski soldanist tunnimiis oll meil ütten, püss ola pääl.

Pääle katõnädälist loksutamist jõudsõmi üüse Koola jaama ja naksimi nigu lambakari jalaga Murmanski poolõ astma. Hummogu täisannast läbi ja egäle mehele anti kätte vormirõiva. Tuu edeotsa es loe, et suurusõ ja numbrõ olli siia-sinnä. Peräst pikäpääle vahetõdi saapiid ja rõivid, et kõik loksõ ilosalõ paika. Õnnõ ütõ asi jäi kõgõ muutmaldä: soldani püksiperse oll, tohtõsõ vai es tohe, kotin nigu türkläse rahvarõival, juusk väikumbil miihil piasaigu vasta maad.

23. radokuu pääväs pidi samm, rivi ja laul nii kõrran olõma, et suuril kindralõl ei olõs üttegi halva sõnna üteldä. Selle, et sõs oll armece aastapäiv ja suur paraat tulõman. Paraati pidi peetämä Murmanski liina pääuulidsa pääl ja soldani uma ülesastmisõga pidi näütämä, määndse omma kodomaa kaitsja. Meid, cestläisi, oll roodu pääle 12 kõrri, ja kõik laulumehc. Ja egäl puul, kon soldan rivin käve, pidi tä laulma, oll sõs tujju vai es olõ. Mi ukrainlasõst rooduvanõmbalõ nakaš cestläisi laul

väega miildümä, ku mi egä päiv süümä lätsimi ja cesti keeli laulimi. Mi laulimi egä-sugutsiid laulõ: Kallõ-Kustat, Tardo liina, Lutiga Viit jne. Ku vana vahel kūsse, et ega ti midägi keeletüt ei laula, sõs mi ütlimi, et – *pra ljubov* – noh, et armastusõst laulami. A meil oll joba plaan kütse, et põrotami paraadna aigu ütõ säändse laulu, midä egäl puul ei kõlba laulda. A säält, kon kiäki cesti kiilt ei mõista. Vindläisi laulust *tritset tsetvõratskat* (tuu oll kitõlulavinnõ kergtangilõ T-34) oll kah joba nii viländ.

Ku ollimi sõs paraatsammuga kindralõ iist müüdä jõudnu, hõigaš rooduvana, et «*Estontõ, pro ljubov!*» ja roodu tänä (iistlaulja) Evald tekki laulu valla. Üle Murmanski pääuulidsa ja viil kavvõmbalõgi sopkidõ pääle kuuldu Aabõrjaht kõgõn uman mahlakusõn.

Inne polgüvaretit, ku oll joba käsk rivildä astu, tull mi mano illos nuur preilna ja ütäl puhtan cesti keelen, et suur teno laulu iist, a mõnõ salmi olõs võinu vällä jättä.

Säänest trehvämist mi muidogi es ooda ja veidükese häpe nakaš kah, a mis ollu, tuu ollu.

Noorik kõnõl, et timä eläs

Murmanskin ja timä miis om mereväcohvitsiir. Et tä om Tafna tütrik ja miis tiinse Tafnan. Nii nä sõs kokku saiva. Nüüt omma siin põhan jo aasta aigu, et miis om tihtsäle pikembält kotost är, teenistüse peräst.

Päält tuud paraati oll nii, et Evald kūsse piasaigu egäl puulpääväl rooduvana käest liinalupa, ja vana es keelä kah. Selle, et Evald oll *õltsnik pojevoi i poliitiitseskoj podkotovki*: võro kiilde panda om tuu piasaigu umbõs täpsäle, et lahingulidsõ tapõlusõ ja poliitilidsõ ettevalmistusõ nunõpuois.

Ku meil teenistüse aig läbi sai ja Murmanski jaaman sõs jo inäb vähämb kõrraliidsihe vagonihe naksimi minemä, juusk Evaldi manu tuusama Eesti tütrik, pand käe kõvastõ umbre kaala, kallist pikält, käändse umbre ja nakaš virga sammuga liina poolõ minemä.

Perän, ku vagoni tsõõri jo kolksma naksiva ja kiäki kūsse Evaldi käest, et – noh määne tunnõ om – ütäl tä õnnõ, et kes tiid, milles tuu parõmb om, et inämb ei näe.

Kahruga ütesuuru hiitumine

Üts väega andsak ja arvosaamalda õnnõtus juhtu minevä nädäli Tafna–Tarto suurõtti 109. kilomeetre pääl: Järvamaal Imavere vallahõ sõitõ auto Audi A6 otsa äkki tii pääle tulnulõ kahrulõ.

Tuu om muidoki teedä, et auto tagomadsõ istmõ pääl oll kaitsõministri Aaviksoo. Andsak om õnnõ tuu, et Interneti-Postimehen oll juhtunu kotsilõ artikli, päälkiräga: «Aaviksoo hiitumine oll kahruga ütesuuru».

Taad segäst päälkirja või kattõ muudu seletä: ministri hiitumine oll kahruga ütõ mõõtu, vai tõistpiten – kahr hiitõ täpsäle sama pallo ku ministriherrä... Ku viimäne variant õigõ om, sis kahruga kõrvuisi kaia kääti ministriga kahruga ütesuuru. Taad segäst päälkirja või kattõ muudu seletä: ministri hiitumine oll kahruga ütõ mõõtu, vai tõistpiten – kahr hiitõ täpsäle sama pallo ku ministriherrä... Ku viimäne variant õigõ om, sis kahruga kõrvuisi kaia kääti ministriga kahruga ütesuuru. Taad segäst päälkirja või kattõ muudu seletä: ministri hiitumine oll kahruga ütõ mõõtu, vai tõistpiten – kahr hiitõ täpsäle sama pallo ku ministriherrä... Ku viimäne variant õigõ om, sis kahruga kõrvuisi kaia kääti ministriga kahruga ütesuuru.

A ku asi om tõistpiten ja ku ašast nii arvo saia, et ministri sai kahrusuurdsõ hiitumise, sõs om kõik õigõ. Sõs sai kahr umakõrda ministri suurdsõ hiitumise ja ei olõki imehtä, mille kahrul toss vällä lasti.

Egas kaitsõministri suurunõ hiitumine olõ-i määnegi tühipallas regionaalministri vai kultuuriministri suurunõ hiitumine! Kaitsõministri suurunõ hiitumine omgi sääne, miä

RUITLASÕ OLAVI, inemine

hinge seest vällä võtt. Ja ku õkvalt hinge vällä ei võta, sõs lüü kötust vallahõ... nädälites, nii et perän situt hinnäst tõistõ ilma.

No om meil hiitumise mõõtmisõs kats vahtsõt mõõtu – ütõ kahr ja ütõ ministri.

Nigu sentimeetre ja detsimeetre. Kümme kahruga tege vällä ütõ ministri.

Inne taad uudist kirof Postimiis ašast lühküle – inemise õnnõtusõn vika es saa, massinal omma tehnilidsõ hädä, kahr sai hukka.

Ma ei tiä, kuimuudu Postimehen teedüse hankminõ ja edesiandminõ käü. Ku massin om persen, ollu õigõ kirota, et auto sai õnnõtulõ hukka ja kahr lasti tuu iist maaha.

Kahr hukati, nii nigu Saddam Hussein umal aol, edimäne jäi Aaviksoolõ jalgu ja tõnõ Bushilõ. A ärhukat ei olõ sama mis hukkasaanu – hukaminõ om rõipõnõo tahtlik ja põhjõndõst ärhõõtamine, hukkasaminõ om õnnõtulõ otsa saaminõ.

Muido om kahrõ liikmiskultuur pallo parõmb ku inemisi uma. Kahrõ jääs pallo veidemb massinidõ ala. Ku kahr liikmist rikk, või tä kotusõ pääl maaha laskõ. Ku puõnõ päega vai pallo kipõ sõidu iist kah jahimiihi seldsi mehe vällä kutsutu ja süüdläse koha pääl är kaotõdu, olõs pilt liiklusõn pallo parõmb. Ku ullõ om veidemb, ei sigine nä umavaihlõ nii pallo ja ütäl hääll pääväl saava vast ilmast suutumbas otsa?

Tossu Tilda pajatusõ

Riidine buss

Vanastõ, ku liinibussi käve Tarto–Võro vahel harvõmb, oll sõitjit hulga. Innekõkkõ riidi, selle et tudõngi sõidi sõs kodo.

Bussijuhõ võti tuudaigu nii pallo rahvast bussõ pääle ku mahtu, vahekäüki kah. Üts kräpe vanainemine, Liine nimi, jäi kah taadõpoolõ vahekäüki saisma.

Tudõngi istõ kotussidõ pääl ja teivä, nigu makassõ. Liine pidi poolõ tii pääl maaha minemä. Ku tä bussin ettepoolõ liiku, sõs tekki piätüse egä pingi man, kon tudõng «suikõ». Liine ütäl egä kõrd kõva helüga: «Nüüt võit üles heränedä, ma lää är maaha!»

Ammõdisõit

Mehel oll sääne ammõt, kon tull väega sakõst bussõ vai rongiga komanderingun vai ammõdisõidun kävvü. A mehel oll ka sääne muud, et tä es tulõ õkva kodo, a jäi sõpru mano aigu viitmä – pito pidämä.

Ütskõrd oll tä jäl paar päivä üle ao är ollu. Süümetunnistus naas vaivama: tä kõlils naasõlõ kodo ja kūsse, kas kõik om kõrran ja lubasi, et nakkas vast varsti kodo tulõma.

Naanõ vasta: «Är inämb aigu viitkü, meil jäi noorõmb lats haigõs, täl om palanik ja tohtri käsk viinakompressi panda. Tulõ kodo ja puhu latsõlõ pääle!»

Latsilõ

Vastussõq saatkõq Tartu 48, Võro liin 65609 Uma Leht vai info@umaleht.ee.

Manoq kirotagõq uma nimi, vannus, aadrõs ja telehvoninumõõ. Vastajidõ vaihlõ loositas vällä võrokeelitsit latsiraamatit vai kasette ja Uma Lehe klepse.

Perämädsen lehen ollu võrokeelitside sõnnu mano tull tshkendäq pildikeseq ja neoq õigõst värmi ärq värmi.

Avvuhinna saavaq Kõva Janeli Misso latsiaast, Petersoni Sten (11) Mõnistõst, Palujanovi Doris (9) Suurküläst ja Saare Liisi (11) Keerba küläst.

Otsiq tabõlist üles keväjä-sõnno! Otsi võit kuralt hääle ja üllest alla. Saadaq lõütüq sõnaq ärq ildampa 17. mahlakuu pääväs!

K	Õ	O	M	A	H	L	W	H	E
R	K	T	Y	U	I	O	P	I	Ü
Õ	U	A	S	D	F	G	H	I	L
J	L	K	E	V	V	Ä	I	R	Õ
K	D	L	S	U	L	A	Ö	E	O
V	N	B	V	C	X	Z	Ä	K	K
E	O	N	P	Ä	I	V	Y	Õ	Õ
S	K	M	Q	W	E	R	T	R	N
I	K	I	K	Ä	G	O	U	V	Õ
L	U	M	Õ	K	E	L	L	Ä	Q

Joonisõ LOIGU ANU

Hüvä nõu

Hää pliini

Ku tulõ pliini-isu, võit pruuvi näid tetä säänest muudu, et panõt hapnõ piimä sisse:

2 ossa nisujahhu
1 ossa kesvajahhu
1 ossa tatrigrjahhu
1–2 munna
soodat
suula
tsukõrd ma panõ-i

Küdsä pliini valmis. Süvvä om näid hää hapnõ koorõga.

KRUUSAMÄE MAIMU

Kuuluda

LÄMMÄPUMBA
Tel: 733 3370, GSM: 53 465 465
www.kliima24.ee

Uma Pido pääväl, 31. lehekuu pääväl tulõ Võrol

KERIGUPLATSI LAAT

Kauplõja (käsitüü, mahhekraam, rahvuslik süük jne) saava hinnäst kirja panda: aino@fem.ee; 513 8379 (Suurmanni Aino) või mairi@mv.werro.ee; 5302 0327 (Raju Mairi).

Laadu pääle omma eräle oodõdu võro keelen ja võrokeelitside siltega kauplõja.

Silte võro kiilde pandmisõl saa api, ku saadat teksti mairi@mv.werro.ee pääle.